

Tanker efter 12 km i Søren Kierkegaards fodspor

HARLIGESAT skoene på plads. De har betrådt de samme stier, som Danmarks gennem tiden største filosof gjorde tilbage i 1835, da han i nogle uger lagde vejen forbi Gilleleje.

Sandt at sige, så er detyderst begrænset, hvor mange filosoffer jeg er familiær med - men Søren Kierkegaard (1813-1855) har imponeret og motiveret mig gentagne gange. Han var en ener, der tænkte store tanker om livet på et niveau dybere - eller højere - end de fleste. Og skal man en dag holde en tale eller blot hæve det åndelige/intellektuelle niveau et par centimeter ved aftensmaden, så kan et Kierkegaard-citat være behjælpeligt :-)

Jeg faldt forleden over konceptet "Kierkegaard by Nature". Man tager en naturskøn vandretur og garnerer den med filosofi, og så har man nytænkt det at gå og fundere. Kort fortalt er "Kierkegaard by Nature" en 12 km vandretur fra Gilleleje Havn og op og ned langs kysten, hvor der er placeret 12 "refleksionsposter". Ved hver post åbner man en særlig app og får oplæst et Kierkegaard-citat. Derudover er der spørgsmål, der fordrer eftertanke. Dermed bliver naturoplevelsen med ét til en parallel spadseretur i et filosofisk univers med en stor tænker i hælene.

Hvor tit er det lige, at jeg/man/du (indsæts selv, hvad der passer bedst) har lejlighed til at sætte sindet i bevægelse med nogle af livets store spørgsmål? Her er i hvert fald en oplagt mulighed. Lad os gå i gang.

Jeg spoler lige tilbage til Post 1. Står

på havnen i Gilleleje. Vinden blæser køligt, men solen stråler og vinder duellen, så temperaturen bliver ganske behagelig. Åbner min app og trykker på Post 1, der straks åbenbarer et citat om at gå: "Tab for Alt ikke Lysten til at gaa: jeg gaaer mig hver Dag det daglige Velbefindende til - og gaaer fra enhver Sygdom; jeg har gaaet mig mine bedste Tanker til, og jeg kjender ingen Tanke saa tung, at man jo ikke kan gaae fra den." (Brev fra 1847). Bedre reklame for motion får man næppe. Så er vi i gang...

Jeg går videre og tænker over, at gåture ofte er gode til meningsfulde samtaler med andre. Det virker mere uformelt og mindre konfronterende, når man slentrer sammen, og naturlige pauser kommer og går - og virker som velsmørende olie i maskineriet.

Er nået til Post 2, som udover en fin lille skov byder op til en drøftelse af, hvad det vil sige "at være sig selv". Eller som Kierkegaard skrev i 1847: "Det Store er ikke at være Dette eller Hiint; men at være sig selv, og dette kan ethvert Menneske, naar han vil det." Spørgsmålene står derefter i kø: Hvad betyder det egentlig at være sig selv? Hvornår er jeg mest mig selv? Og mindst? Det er fristende at slå rod ved denne post, da emnet er gigantisk, men jeg vælger at skrive intuitive svar i min telefons notefunktion og sætter kursen mod næste post.

Den eksistentielle vandretur konfronterer mig løbende - for eksempel med udsagnet om, hvordan man kan møde andre mennesker. Det bør ske i

øjnehøjde ved at møde dem, hvor de er - og så begynde der. Banalt. Genialt. Hvis jeg ellers husker at leve det ud.

Kierkegaard er almindeligvis ikke sådan lige at gå til. Selv om jeg står på tæer, så er der meget, jeg endnu ikke forstår i hans univers. Men indimellem bliver jeg mødt, hvor jeg er nået til på min vej, og så vibrerer det i luften, når hans ideer rammer noget i mig.

Senere på gåturen bliver jeg gjort opmærksom på, at vaner kan være lumskede (de hæmmer udvikling). Jeg får inspiration til at leve i nuet, bliver opmærksom på det at træde i karakter - og at sætte ord på følelser og tanker. Det er store spørgsmål, der er blevet endevendt i Søren's sind for knap 200 år siden. Men sjovt nok de samme temaer, som går igen, hvis man går lidt i kødet på et gennemsnitsmenneske i 2020. Efter 12 km er jeg mør i ben og sind.

Livet må leves forfra, men kan kun forstås bagfra. Mens virussen florerer og verden er af lave, så er det måske en kærkommen lejlighed til at kaste nyt lys over eget liv og levned. Et eksistentielt serviceeftersyn iført kondisko.

Hvis livet er en rejse, så er den måske en gåtur med små og store udfordringer drypvis fordelt på vejen. Og har man brug for et filosofisk motiverende skulderklap på turen, så har Kierkegaard også skrevet sådan et: "Når man bliver ved at gå, så går det nok."

God tur :-)

Som jeg ser det

"Som jeg ser det" bliver skrevet på skift af vores faste klummeskribenter

Anette Lauritsen
Camilla Lysgaard
Ulrich Koch Borrits
Casper Skovgaard
Jens Frimann Hansen
Dorthe Carlsen
Michael Randropp
Kamilla Sevel
Konstantyner
Rolf Lund
Allan Jørgensen
Kirsten Kværnø
Mette Skamris
Claus Nissen
Jesper Lyngsøe
Christensen
Lars Michael Nielsen
Henrik Lieberkind
Janus Kyhl
Louise Månstrup
Mikael Fock
Franz Veisig
Thomas Horn
Lars Michael Nielsen
Berit Elmark
Josephine Vedel
Niels Berg
Julie Maj Andersen
Katrine Wandrup
Kent Laursen
Sascha Hirtsgaard

Franz Veisig arbejder med HR og marketing. Født og opvokset i Helsingør. I sin fritid er han aktiv i Helsingør Floorball Team og entusiastisk fotograf.

"Som jeg ser det" bliver skrevet på skift af vores faste klummeskribenter. Du kan læse tidligere udgaver på www.helsingordagblad.dk